

Gebed van Andante

Op verzoek van Andante heeft de Zwitserse theologe Jacqueline Keune een gebed gemaakt dat aansluit bij wat de lidorganisaties van Andante beweegt. Ze is hierbij uitgegaan van de antwoorden die vrouwen uit verschillende Europese landen – en in verschillende talen – gaven op een enquête naar hun vreugden en angsten, successen en teleurstellingen, ideeën en visioenen. De Nederlandse vertaling komt van de hand van Ina de Graaff.

Gemeenschappelijk gebed

God,
Ons licht en brood,
onze weg, ons woord.
Wij komen naar u toe
– vanuit onderlinge verscheidenheid –
maar in dezelfde cadans – *andante*.
Wij stammen uit het oosten en wonen in het westen.
In het noorden zijn wij thuis, in het zuiden leven wij.
Verschillend en verenigd,
zusters van elkaar,
uw dochters.

Als een feestelijke jurk
brengen wij u onze fierheid,
trots op wat is bereikt.
Vanuit onze eigen kracht
met durf nieuwe wegen kiezend,
hand in hand op zoek naar meer menselijkheid,
zonder onszelf te sparen.

Als een veelkleurige ballon
brengen wij u onze vreugde.
Wij zijn blij met wat we mochten ervaren:
de glimlach van een kind om onze verhalen,
het kleine geluk van een zieke bij ons bezoek,
de dank van een vluchteling voor onze belangstelling,
de vele ontmoetingen en het samen stap voor stap verder gaan,
de veelzijdigheid, daadkracht en fantasie van vrouwen
die dingen in beweging zetten,
die alledaagsheid overwinnen
en de grote wereld bewoonbaar maken.

Als een opgewekt lied
brengen wij u onze dank,
dank voor wat wij hebben ondervonden:
dat we gehoord,
dat we bemoedigd worden,
en met geld, gedachten en gebeden worden ondersteund.
Dat we fouten mogen maken
en op de kracht van onze moeders en grootmoeders
verder mogen bouwen.
Dat u voor ons zorgt en van ons houdt.

Als een zware steen
brengen wij u ons verdriet.
Verdriet om al het lijden:

de armoede die vrouwen kwelt,
de hoogachting die vrouwen wordt onthouden,
de kerk die vrouwen niet op waarde schat,
de schepping waarvoor het aan zorg ontbreekt,
de achtergestelde
die het meest noodzakelijke moet missen,
de jongere die geen uitzicht heeft op werk,
de huidige manier van denken, zonder frisse ideeën.

Als een bloeiende tak
brengen wij u onze dromen,
dromen over onze verwachtingen:
gelukkige kinderen, gelijkgestelde vrouwen,
gekoesterde gezinnen, geborgen ouderen.
Een kerk die naar de beleving en wensen van de mensen vraagt.
Een solidaire maatschappij,
een rechtvaardige wereld,
een leven in volheid – voor iedereen.

U hebt ons bedacht
God,
en ons gedroomd
oprecht en blijmoedig, gracieus en vrij.
U hebt ons geschapen,
begiftigd met liefde en met hoop,
en ons verantwoordelijkheid toevertrouwd.
U hebt ons toegelachen en zachtjes in het oor gefluisterd:
dat we groot zijn, dat we goed zijn.
Dank voor uw trouw die ons begeleidt.
Dank voor uw goedheid die doet groeien,
en voor uw zegen die ons laat oogsten wat we zaaien.
Moge door ons in het grote Europa en onze eigen omgeving
bekend worden:
hier werken en wonen de nieuwe mensen.

God,
ons licht en brood,
onze weg, ons woord.
Wij komen naar u toe
– vanuit onderlinge verscheidenheid –
maar in dezelfde cadans – *andante*.
Wij stammen uit het oosten en wonen in het westen.
In het noorden zijn wij thuis, in het zuiden leven wij.
Verschillend en verenigd,
zusters van elkaar,
uw dochters.